



การใช้หนังสือเล่มใหญ่เพื่อพัฒนาการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านพุย อำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่

ธมลวรรณ สง่ารูป*

วชิรา เครือคำอ้าย**

ยุพิน อินทะ***

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของหนังสือเล่มใหญ่เพื่อพัฒนาการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านพุย อำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้เกณฑ์ 80/80 (E1/E2) 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยหลังเรียน โดยใช้หนังสือเล่มใหญ่ของนักเรียน โดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการอ่านหนังสือเล่มใหญ่ กลุ่มประชากรที่ใช้ คือนักเรียนที่เรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนบ้านพุย อำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 26 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบทดสอบการอ่านหลังการเรียนทุก ๆ แผนจำนวน 18 ชุด แบบประเมินการอ่านหลังการใช้หนังสือเล่มใหญ่และแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการอ่านหนังสือเล่มใหญ่ ผลจากการวิจัย พบว่า 1) การสร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสือเล่มใหญ่เพื่อพัฒนาการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านพุย อำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้เกณฑ์ 80/80 (E1/E2) พบว่ามีประสิทธิภาพพบว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เท่ากับ 85.00/85.42 (E1/E2) คะแนนระหว่างเรียนมีค่าเฉลี่ยร้อยละรวม เท่ากับ 85.00 และคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 85.42 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยหลังเรียนโดยใช้หนังสือเล่มใหญ่ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านพุย อำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80 พบว่านักเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงร้อยแก้วและความเข้าใจในการอ่านหลังเรียนโดยใช้หนังสือเล่มใหญ่ในภาพรวม สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80 ทั้งนี้ผลการทดสอบการอ่านออกเสียงร้อยแก้ว หลังเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 85.00 และความเข้าใจในการอ่านได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 86.00 3) การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านพุย อำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่ พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการอ่านหนังสือเล่มใหญ่อยู่ในระดับ ดี ($\mu = 3.90$, $\sigma = 0.10$)

คำสำคัญ : การใช้หนังสือเล่มใหญ่เพื่อการพัฒนาการอ่านภาษาไทยนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง

*นักศึกษาริษยาโทสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

**อาจารย์ ดร. ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

***รองศาสตราจารย์, ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่



**Usage of The Big Books to Develop Thai Language Reading Skills for Prathomsuksa 2
Karen Students of Ban Pui School, Hod District, Chiang Mai**

Thamonwan Sa-ngarub*

Wacheera Kruekam-ai**

Yupin Intaya***

Abstract

The purposes of this study were 1) to test Big Book efficiency using 80/80 (E_1/E_2) standard on developing Thai reading of Prathom 2 Karen students from Baan Pui School, Hod district, Chiang Mai province, 2) to examine the achievement results of Thai reading after using Big Book with 80 percent standard of the criteria 3) To find out the students' satisfaction on using Big Book. The population was 26 Prathom 2 students of second semester, academic year 2014 from Baan Pui School, Hod district, Chiang Mai Province. The employed research instruments were 18 sets of post-test, post-reading evaluation form and the students' satisfaction test on the use of Big Book reading. The results of the study were as follows: 1) The result of Big Book efficiency was at 85.00/85.42 (E_1/E_2) which was higher than the standard at 80/80(E_1/E_2). The score during learning was at 85.00 percent while post-learning was 85.42 percent. These results matched the hypothesis. 2) The results of Big Book post-reading were higher than the standard which is 80 percent. The result of post test was at 85.00 percent while the students' comprehension on reading was at 86.00 percent. 3)The result on the students' satisfaction was in good level ($\mu = 3.90, \sigma = 0.10$)

Keyword : usage of the Big Book to develop Thai language reading skills for Karen students

** Student in Master of Curriculum and Instruction, Chiang Rajabhat University

** Lecturer Dr., Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Chiang Rajabhat University

***Associate Professor, Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Chiang Rajabhat University



ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติไทยที่มีความสำคัญมาก เพราะเป็นเครื่องมือการสื่อสารของคนในชาติในการติดต่อสื่อสาร ทำความเข้าใจกันและใช้ภาษาประกอบกิจการงานด้านต่างๆ การมีภาษาใช้ร่วมกันในระหว่างคนหมู่มากทำให้เกิดพลัง เกิดความรู้สึกเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ภาษาเป็นเครื่องหมายแสดงความเป็นชาติไทย เป็นวัฒนธรรมประจำชาติอย่างหนึ่งที่น่าภูมิใจและควรแก่การรักษาไว้ ดังที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ได้พระราชดำรัสไว้ตอนหนึ่งว่า

“ภาษาเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของประเทศชาติ ประเทศไทยนั้นมีภาษาของเราเอง ซึ่งต้องหวงแหน เราโชคดีที่มีภาษาของตนเองแต่โบราณกาล จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องรักษาไว้” (อ้างใน คณาจารย์ สมานมิตร, 2547)

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และได้ให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาไทยโดยระบุว่า “ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข” (สำนักวิชาการมาตรฐานการศึกษา, 2551) ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในปัจจุบันนั้นได้มีการปรับเปลี่ยนวิธีการ แนวคิด ตลอดจนกระบวนการเรียนการสอนต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและเหมาะสมกับผู้เรียนให้มากที่สุด โดยจะต้องก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผลแก่ผู้เรียนสูงสุดด้วย โดยเฉพาะ “การอ่าน” ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันว่าการอ่านได้เข้ามามีบทบาทสำคัญมากในชีวิตประจำวันของคนเรา เนื่องจากสังคมปัจจุบันเป็นยุคของข้อมูลข่าวสารเทคโนโลยี เป็นโลกที่ไร้พรมแดนที่ทุกคนสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ทั่วโลก ฉะนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในปัจจุบันนั้นจึงต้องเปลี่ยนแนวคิดไปจากเดิม ไม่เน้นการอ่านออกเขียนได้เพียงอย่างเดียว แต่จะเน้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ และการใช้ภาษาในการดำรงชีวิต (กรมวิชาการ, 2545)

นอกจากนี้การสำรวจสถิติด้านการอ่านหนังสือจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ เมื่อปี 2551 พบว่าคนไทยอายุตั้งแต่ 6 ขวบขึ้นไป ใช้เวลาอ่านหนังสือเรียนนอกเวลาเรียนและเวลาทำงาน เฉลี่ยวันละ 39 นาที โดยกลุ่มเยาวชนถือเป็นกลุ่มที่อ่านหนังสือมากที่สุดเฉลี่ย 46 นาที แต่หากเทียบกับประเทศอื่นยังถือว่าเป็นสัดส่วนที่ต่ำมากซึ่งจากการจัดลำดับพฤติกรรมการอ่านพบว่าใน 1 ปี เด็กไทยอ่านหนังสือเฉลี่ยเพียง 5 เล่ม ขณะที่เวียดนามอ่าน 60 เล่ม สิงคโปร์อ่าน 45 เล่ม และมาเลเซียอ่าน 40 เล่ม ซึ่งขณะเดียวกันครูต้องปรับวิธีสอนให้มีความน่าสนใจไม่ใช่เน้นแต่ไวยากรณ์จนทำให้การเรียนการสอนขาดความสนุกสนานจนเด็กไม่สนใจเรียน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2551) อีกทั้งจากการวิจัยของ ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2539 อ้างถึงใน กัลยกร กัญญา, 2548) พบว่า ผู้เรียนยังไม่ประสบความสำเร็จในการอ่านภาษาไทยเท่าที่ควร ทั้งนี้มีสาเหตุหลักเนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนยังไม่เหมาะสม โดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนชาวเขาหรือนักเรียนในพื้นที่สูง ซึ่งมีมากในภาคเหนือของประเทศไทย โดยนักเรียนกลุ่มนี้มีสภาพแวดล้อมและสภาพ



การดำรงชีวิตที่แตกต่างไปจากนักเรียนอื่นๆ ไปอย่างมาก ที่สำคัญภาษาไทยเป็นภาษาที่สองรองจากภาษาท้องถิ่น ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจึงควรมีเนื้อหาสาระและกระบวนการเรียนที่แตกต่างไปจากการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนทั่วไป และให้ความสำคัญกับการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอน ซึ่งถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการอ่าน ทั้งนี้ครูผู้สอนจะเป็นผู้ที่มีบทบาทอย่างสำคัญในการที่จะทำให้การเรียนการสอนบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

หนังสือเล่มใหญ่ เป็นสื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่งของโรงเรียน ซึ่งจัดเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือเสริมประสบการณ์ที่จัดทำขึ้น โดยคำนึงถึงประโยชน์ในการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ความซาบซึ้งในคุณค่าทางภาษา การเสริมทักษะและนิสัยรักการอ่าน รวมทั้งการเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจในสิ่งที่เรียนรู้ตามหลักสูตร (จินตนา ไบกาชุย, 2542) อีกทั้งยังเป็นหนังสือที่มีเนื้อหาสาระอิงหลักสูตร เป็นการนำเนื้อหาในหลักสูตรมาเขียนไว้ในลักษณะต่างๆ อาจเขียนในรูปแบบของร้อยแก้วหรือร้อยกรองก็ได้ เพื่อให้ผู้เรียนอ่านเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายและผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองตามความเหมาะสมของวัยและความสามารถในการอ่านของแต่ละบุคคล (มานพ ถนอมศรี, 2546) และส่งเสริมพฤติกรรมการรักการอ่าน ตลอดจนพัฒนาการอ่านดังจะเห็นได้จากการวิจัยของภคภรณ์ เกิดผล (2553) ที่สรุปไว้อย่างน่าสนใจว่า หนังสือเล่มใหญ่ช่วยส่งเสริมพฤติกรรมการรักการอ่านและสามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย

ประกอบกับโรงเรียนบ้านพุย อำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่ เป็นโรงเรียนสังกัดของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 5 จัดการเรียนการสอนให้แก่นักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง ซึ่งนักเรียนโดยส่วนใหญ่จะใช้ภาษากะเหรี่ยงโปว์เป็นภาษาหลักในการสื่อสารและใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง นอกจากนี้ การสัมภาษณ์ครูผู้สอน พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในเรื่องด้านการอ่าน และยังขาดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ และส่งผลให้นักเรียนเกิดปัญหาอ่านไม่ออก คิดวิเคราะห์ไม่เป็น โดยไม่สามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ อีกทั้งจากการสอบความสามารถ และทักษะตามจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านอ่านออกในปี 2555 ที่ผ่านมานักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญและสนใจที่จะศึกษา การใช้หนังสือเล่มใหญ่เพื่อพัฒนาการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านพุย อำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่ และมุ่งแก้ปัญหาในเรื่องการอ่านออกเสียงร้อยแก้วและความเข้าใจในการอ่าน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของหนังสือเล่มใหญ่เพื่อพัฒนาการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เกณฑ์ 80/80 (E₁/E₂)
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยหลังเรียน โดยใช้สื่อหนังสือเล่มใหญ่ของนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80



3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีต่อการอ่านหนังสือเล่มใหญ่

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดของกาเย่ (Gagne, 1979 อ้างใน ทิศนา ขัมมณี, 2545) กล่าวถึงการจัดกระบวนการเรียนการสอนโดยยึดหลักการนำเสนอเนื้อหาและจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์ หลักการสอน 9 ประการ ได้แก่ 1) เร่งเร้าความสนใจ (gain attention) 2) บอกวัตถุประสงค์ (specify objective) 3) ทบทวนความรู้เดิม (activate prior knowledge) 4) นำเสนอเนื้อหาใหม่ (present new information) 5) ชี้แนะแนวทางการเรียนรู้ (guide learning) 6) กระตุ้นการตอบสนองบทเรียน (elicit response) 7) ให้ข้อมูลย้อนกลับ (provide feedback) 8) ทดสอบความรู้ใหม่ (assess performance) และ 9) สรุปและนำไปใช้ (review and transfer)

แนวคิดของรังสิมันต์ ฉิมรักษ์ (2550) ที่ได้กล่าวถึง ขั้นตอนในการสร้างหนังสือเล่มใหญ่ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ ขั้นที่ 1 การเตรียมการเขียน ขั้นที่ 2 การลงมือเขียนและขั้นที่ 3 การเขียนต้นฉบับ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ขั้นตอนดังกล่าวสร้างหนังสือเล่มใหญ่เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยงไปไว้

แนวคิดของ อัญชลี ไสยวรรณ (2553) ที่กล่าวถึงการจัดกิจกรรมโดยใช้หนังสือเล่มใหญ่ เป็นกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างทักษะของผู้เรียน เช่น เรียนรู้การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีความหมาย ส่งเสริมการคิดจินตนาการเรียนรู้ด้วยความสนใจอย่างมีความสุข เรียนอ่านและเขียนด้วยกันอย่างมีวัตถุประสงค์ การอ่านและการเขียนควรจะเรียนพร้อมกันเพราะเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องซึ่ง เด็กจะนำสิ่งที่ได้ในการอ่านมาใช้ในการเขียน ฟังและทำความเข้าใจเนื้อเรื่องทั้งหมดก่อนและจึงมาทำความเข้าใจส่วนย่อยๆ เช่น ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ เลือกเนื้อเรื่องที่เร้าความสนใจของเด็ก หรือให้เด็กสร้างเนื้อเรื่องขึ้นใหม่ตามความสนใจ พยายามให้เด็กเรียนรู้จากแรงจูงใจภายใน (เรียนรู้ด้วยตนเอง) ในห้องเรียนควรมี หนังสือวรรณกรรมเด็กเป็นจำนวนมากเพียงพอ และเด็กได้เรียนรู้ภาษาอย่างอิสระซึ่งจะทำให้เด็กเรียนรู้ได้เร็วและสามารถประเมินการเรียนรู้ของตนเองได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พจณี บุญชูสร (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาความสามารถด้านการอ่านคำภาษาไทยโดยใช้หนังสือเล่มใหญ่ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนทุ่งศรีเมืองประจักษ์ศิลปาคม อำเภอเมืองจังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัย พบว่า แผนการสอนเฉพาะบุคคลการอ่านคำภาษาไทยโดยใช้หนังสือเล่มใหญ่ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 86.67/84.67 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

วริษฐา อภิญา (2551) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พัฒนาการด้านการอ่านของนักเรียนที่เรียนช้าโดยใช้หนังสือเล่มใหญ่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ผลการศึกษาพบว่า หนังสือเล่มใหญ่



ที่มีภาพประกอบในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา จำนวน 3 เล่ม ประกอบด้วยเรื่องที่ 1 ร่างกายของฉันทน์ เรื่องที่ 2 นกกินไม่อาบน้ำ เรื่องที่ 3 อึ้งอึ้งไม่กินผัก นักเรียนที่เรียนซ้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพศชาย จำนวน 3 คน โรงเรียนสันป่าตอง (สุวรรณราษฎร์วิทยาคาร) อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ หลังจากการใช้หนังสือเล่มใหญ่เพื่อพัฒนาการอ่านคำของนักเรียนแล้ว นักเรียนมีพฤติกรรมการอ่านอยู่ในระดับคุณภาพดี จากแบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ และ นักเรียนที่เรียนซ้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีพัฒนาการในด้าน การอ่านคำหลังจากใช้หนังสือเล่มใหญ่สูงกว่าก่อนการใช้หนังสือเล่มใหญ่โดยคนที่ 1 สูงขึ้นร้อยละ 49.44 คนที่ 2 สูงขึ้นร้อยละ 73.89 คนที่ 3 สูงขึ้นร้อยละ 32.78 และอยู่ในระดับดี

สุกิต มูลเมือง (2550) ศึกษาเรื่อง การสร้างหนังสือเล่มใหญ่เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำ : กรณีศึกษา นักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ระดับเรียน ได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดสวนดอก อำเภอเมืองเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ศึกษาได้สร้างหนังสือเล่มใหญ่ที่นักเรียนชอบ จำนวน 1 เล่ม พร้อมแผนการสอน นักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ระดับเรียน ได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หนังสือเล่มใหญ่ มีความสามารถในการอ่านคำอยู่ในระดับดี และ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ระดับเรียน ได้สามารถอ่านคำหลังจากการใช้หนังสือเล่มใหญ่สูงกว่าก่อนใช้หนังสือเล่มใหญ่ ร้อยละ 72.50

จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้วางกรอบแนวคิดงานการศึกษาครั้งนี้



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประเภทของงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยหลังการใช้หนังสือเล่มใหญ่เทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80



2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านพุย อำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 5 ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวนทั้งสิ้น 26 คน ผู้วิจัยศึกษาจากประชากรทั้งหมด

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรต้น กิจกรรมการเรียนภาษาไทย

3.2 ตัวแปรตาม

ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง

ความพึงพอใจที่มีต่อการอ่านหนังสือเล่มใหญ่

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย ได้แก่

4.1.1 หนังสือเล่มใหญ่ เป็นหนังสือการ์ตูนมีขนาด ขนาด 12×17 นิ้ว มีเนื้อเรื่องที่สนุกสนาน และสอดคล้องเรื่องราวที่เกี่ยวกับวิถีชีวิตตลอดจนวัฒนธรรมและประเพณีที่นักเรียนคุ้นเคยในท้องถิ่น โดยใช้ภาษาไทยพื้นฐานที่กรมวิชาการได้รวบรวมคำและกำหนดบัญญัติคำ ผลตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญอยู่ในค่า IOC เท่ากับ 0.67-1.0

4.1.2 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อ่านภาษาไทยโดยใช้หนังสือเล่มใหญ่ จำนวน 18 แผน 20 คาบ

4.1.3 ข้อมูลเบื้องต้นทั่วไปในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านพุย อำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่

4.1.4 จัดทำสื่อการสอน “หนังสือเล่มใหญ่” วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้สอดคล้องกับแผนการสอนวิชาภาษาไทย

4.1.5 ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ทำการตรวจสอบแผนการสอนและสื่อการสอน “หนังสือเล่มใหญ่”

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.2.1 แบบทดสอบการอ่านหลังการเรียนทุกๆ แผนจำนวน 18 ชุด มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.00/85.42 (E_1/E_2) สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 (E_1/E_2) ที่ตั้งไว้

4.2.2 แบบประเมินการอ่านหลังการใช้หนังสือเล่มใหญ่ ในภาพรวมสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80 ทั้งนี้ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 85.50

4.2.3 แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการอ่านหนังสือเล่มใหญ่ อยู่ในระดับ ดี ($\mu=3.90$, $\sigma=0.10$)

5. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 ติดต่อประสานงานกับทางโรงเรียนที่จะดำเนินการวิจัยโดยตรง

5.2 ประสานงานกับโรงเรียนเพื่อออกหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างเพื่อแจ้งให้ทราบและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

5.3 ดำเนินการจัดกิจกรรมโดยใช้หนังสือเล่มใหญ่จัดการเรียนรู้ภาษาไทยในการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และบันทึกผลการประเมินผลการอ่านระหว่างเรียนแต่ละเรื่อง เพื่อหาประสิทธิภาพของหนังสือเล่มใหญ่โดยใช้เกณฑ์ 80/80 (E_1 / E_2)

5.4 เมื่อสิ้นสุดการสอนตามแผนที่กำหนด จึงทำการทดสอบหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบวัดการอ่านภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำคะแนนที่ได้ไปเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

5.5 ประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการอ่านหนังสือเล่มใหญ่

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยหลังการใช้หนังสือเล่มใหญ่เทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80

สรุปผลการวิจัย

หลังจากการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้หนังสือเล่มใหญ่เพื่อพัฒนาการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านพุย อำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่ ปรากฏผลดังนี้

การสร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสือเล่มใหญ่เพื่อพัฒนาการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านพุย อำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้เกณฑ์ 80/80 (E_1 / E_2) พบว่ามีประสิทธิภาพพบว่าสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 (E_1 / E_2) ที่ตั้งไว้ เท่ากับ 85.00/85.42 (E_1 / E_2) โดยมีคะแนนระหว่างเรียนมีค่าเฉลี่ยร้อยละในภาพรวม เท่ากับ 85.00 และคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 85.42 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยหลังเรียน โดยใช้หนังสือเล่มใหญ่ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านพุย อำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80 พบว่านักเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงร้อยแก้วและความเข้าใจในการอ่านหลังเรียน โดยใช้หนังสือเล่มใหญ่ในภาพรวม สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80 ทั้งนี้ผลการทดสอบการอ่านออกเสียงร้อยแก้ว หลังเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 85.00 และความเข้าใจในการอ่านได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 86.00 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านพุย อำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่ พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการอ่านหนังสือเล่มใหญ่ อยู่ในระดับดี ($\mu=3.90$, $\sigma=0.10$)

อภิปรายผลการวิจัย

ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้สามารถอภิปรายได้ดังนี้



1. การสร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสือเล่มใหญ่เพื่อพัฒนาการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านพุย อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้เกณฑ์ 80/80 (E_1/E_2) พบว่ามีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 (E_1/E_2) ที่ตั้งไว้ เท่ากับ 85.00/85.42 (E_1/E_2) โดยมีคะแนน ระหว่างเรียนมีค่าเฉลี่ยร้อยละรวม เท่ากับ 85.00 และคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 85.42 และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้วิจัยได้ใช้หลักการสร้างหนังสือเล่มใหญ่โดยคำนึงถึงขั้นตอน การสร้าง เริ่มตั้งแต่การเตรียมการเขียน การลงมือเขียนและเขียนต้นฉบับ และพิจารณาถึงองค์ประกอบใน การเขียนมีการกำหนดโครงเรื่องที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตตลอดจนวัฒนธรรมประเพณีที่นักเรียนคุ้นเคยใน ท้องถิ่น โดยใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ประโยคสั้นๆ สื่อความหมายได้ง่าย มีเนื้อเรื่องที่อ่านแล้วสนุกสนานและ สอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม มีภาพประกอบที่ช่วยสื่อความหมายเรื่องที่อ่านได้ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของรังสิมันต์ นิรมักษ์ (2550) ที่ได้กล่าวถึง ขั้นตอนในการสร้างหนังสือเล่มใหญ่ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ ขั้นที่ 1 การเตรียมการเขียน ขั้นที่ 2 การลงมือเขียนและขั้นที่ 3 การเขียนต้นฉบับ ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ขั้นตอนดังกล่าวสร้างหนังสือเล่มใหญ่เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยงไปวัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ อัญชลี ไสยวรรณ (2553) ที่กล่าวถึงการจัด กิจกรรมโดยใช้หนังสือเล่มใหญ่ เป็นกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างทักษะของผู้เรียน เช่น เรียนรู้การใช้ภาษาเพื่อ การสื่อสารอย่างมีความหมาย ส่งเสริมการคิดจินตนาการเรียนรู้ด้วยความสนใจอย่างมีความสุข เรียนอ่านและ เขียนด้วยกันอย่างมีวัตถุประสงค์ การอ่านและการเขียนควรจะเรียนพร้อมกันเพราะเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง ซึ่ง เด็กจะนำสิ่งที่ได้ในการอ่านมาใช้ในการเขียน ฟังและทำความเข้าใจเนื้อเรื่องทั้งหมดก่อนและจึงมาทำ ความเข้าใจส่วนย่อยๆ เช่น ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ เลือกเนื้อเรื่องที่เร้าความสนใจของเด็ก หรือให้เด็กสร้าง เนื้อเรื่องขึ้นใหม่ตามความสนใจ พยายามให้เด็กเรียนรู้จากแรงจูงใจภายใน (เรียนรู้ด้วยตนเอง) ในห้องเรียน ควรมี หนังสือวรรณกรรมเด็กเป็นจำนวนมากเพียงพอ และเด็กได้เรียนรู้ภาษาอย่างอิสระซึ่งจะทำให้เด็กเรียนรู้ ได้เร็วและสามารถประเมินการเรียนรู้ของตนเองได้ ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พงษ์ นุญชูศร (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาความสามารถด้านการอ่านคำภาษาไทยโดยใช้หนังสือ เล่มใหญ่ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนทุ่งศรีเมืองประชาวิทย อำเภอเมืองจังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัย พบว่า แผนการสอนเฉพาะบุคคลการอ่านคำภาษาไทยโดยใช้หนังสือเล่มใหญ่ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 86.67/84.67 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยหลังเรียน โดยใช้หนังสือเล่มใหญ่ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านพุย อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80 พบว่านักเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านโดยภาพรวมสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดทั้งนี้นักเรียนที่ความสามารถใน การอ่านออกเสียงร้อยแก้วและความเข้าใจในการอ่านหลังเรียนโดยใช้หนังสือเล่มใหญ่ สูงกว่าเกณฑ์ที่ กำหนดไว้ร้อยละ 80 โดยพิจารณาผลการทดสอบการอ่านออกเสียงร้อยแก้ว หลังเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 85.00 และความเข้าใจในการอ่านได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 86.00 และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็น



เช่นนี้ อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้วิจัยได้ สร้างหนังสือเล่มใหญ่โดยการนำคำพื้นฐานมาแต่งประโยคสั้นๆ และใช้คำประมาณ 5-6 คำ เพื่อให้ให้นักเรียนได้ฝึกอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายในการอ่านอย่างถูกต้องและจดจำเรื่องที่อ่านได้อย่างแม่นยำ มีการเรียงเนื้อหาจากเรื่องง่ายไปหาเรื่องยาก โดยคำนึงถึงวุฒิภาวะของนักเรียนและมีรูปภาพประกอบทุกตอนทำให้เนื้อเรื่องมีความน่าสนใจ กระตุ้นให้นักเรียนอยากอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเจลมิมสลาท ทองอาจ (2555) ที่กล่าวว่า การสอนอ่านสำหรับนักเรียนประถมศึกษาเป็นการอ่านขั้นพื้นฐาน การอ่านคำเป็นคำและรู้ความหมายและวิธีการในการสอนอ่านสำหรับเด็กประถมศึกษาที่ช่วยให้เด็กสามารถอ่านหนังสือได้นั้น มี 6 วิธี ได้แก่ วิธีที่ 1 การสอนอ่านจากภาพวิธีที่ 2 การสอนอ่านจากรูปร่างของคำวิธีที่ 3 การสอนอ่านโดยเดาคำจากบริบท วิธีที่ 4 การสอนการอ่านแบบแจกลูกและอ่านสะกดคำ วิธีที่ 5 การสอนอ่านโดยให้รู้หลักภาษา และวิธีที่ 6 การสอนอ่านตามครู ทั้งนี้หากผู้สอนนำไปใช้อย่างผสมผสานและคำนึงถึงความเหมาะสมตามระดับชั้นและวัยของเด็กประถมศึกษาจะช่วยให้เด็กสามารถอ่านออกเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับแนวคิดของกาเย่ (Gagne, 1979 อ้างใน ทิศนา เขมมณี. 2545) ที่กล่าวถึงการจัดกระบวนการเรียนการสอน โดยยึดหลักการนำเสนอเนื้อหาและจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์ หลักการสอน 9 ประการได้แก่ 1) เร่งเร้าความสนใจ (gain attention) 2) บอกวัตถุประสงค์ (specify objective) 3) ทบทวนความรู้เดิม (activate prior knowledge) 4) นำเสนอเนื้อหาใหม่ (present new information) 5) ชี้แนะแนวทางการเรียนรู้ (guide learning) 6) กระตุ้นการตอบสนองบทเรียน (elicit response) 7) ให้ข้อมูลย้อนกลับ (provide feedback) 8) ทดสอบความรู้ใหม่ (assess performance) และ 9) สรุปและนำไปใช้ (review and transfer) โดยผู้วิจัยวิจัยได้นำแนวคิดดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในจัดกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้หนังสือเล่มใหญ่ทั้ง 18 เล่ม จึงส่งผลต่อการพัฒนาการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของวริษฐา อภิญาดา (2551) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พัฒนาการด้านการอ่านของนักเรียนที่เรียนช้า โดยใช้หนังสือเล่มใหญ่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ผลการศึกษาพบว่า หนังสือเล่มใหญ่ที่มีภาพประกอบในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา จำนวน 3 เล่ม ประกอบด้วยเรื่องที่ 1 ร่างกายของฉัน เรื่องที่ 2 นกนิกไม่อาบน้ำ เรื่องที่ 3 อู้งอ้งไม่กินผัก นักเรียนที่เรียนช้า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพศชาย จำนวน 3 คน โรงเรียนสันป่าตอง (สุวรรณราษฎร์วิทยาคาร) อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ หลังจากการใช้หนังสือเล่มใหญ่เพื่อพัฒนาการอ่านคำของนักเรียนแล้ว นักเรียนมีพฤติกรรมการอ่านอยู่ในระดับคุณภาพดี จากแบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ และ นักเรียนที่เรียนช้า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีพัฒนาการในด้านการอ่านคำหลังจากใช้หนังสือเล่มใหญ่สูงกว่าก่อนการใช้หนังสือเล่มใหญ่โดยคนที่ 1 สูงขึ้นร้อยละ 49.44 คนที่ 2 สูงขึ้นร้อยละ 73.89 คนที่ 3 สูงขึ้นร้อยละ 32.78 และอยู่ในระดับดี และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุกิต มูลเมือง (2550) ที่ได้ดำเนินการศึกษาเรื่อง การสร้างหนังสือเล่มใหญ่เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำ : กรณีศึกษานักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ระดับเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดสวนดอก อำเภอเมืองเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ศึกษาได้สร้างหนังสือเล่มใหญ่ที่นักเรียนชอบ จำนวน 1 เล่ม พร้อมแผนการสอน นักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ระดับเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หนังสือเล่มใหญ่ มีความสามารถในการอ่านคำอยู่ในระดับดี



และ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเรียนได้สามารถอ่านคำหลังจากการใช้หนังสือเล่มใหญ่ สูงกว่าก่อนใช้หนังสือเล่มใหญ่ร้อยละ 72.50

3. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านพุย อำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่ พบว่ามีความพึงพอใจต่อการอ่านหนังสือเล่มใหญ่ อยู่ในระดับ ดี ($\mu=3.90$, $\sigma=0.10$) ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้วิจัยได้สร้างหนังสือเล่มใหญ่ขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการอ่านทำให้นักเรียนมีความสนใจกระตือรือร้นไปกับการใช้หนังสือเล่มใหญ่ซึ่งมีรูปเล่มแตกต่างไปจากหนังสือโดยทั่วไป ตัวหนังสืออ่านง่าย มีรูปภาพประกอบที่สอดคล้องกับเนื้อหา อ่านเข้าใจง่ายชัดเจน และยังคงสอดคล้องคุณธรรมตลอดจนวิถีชีวิตในชุมชนของนักเรียนซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของฉวีวรรณ คูหาภินันท์(2542) ที่กล่าวว่าลักษณะของกิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่ดี คือ ได้รับความสนใจ จูงใจให้อยากอ่าน กระตุ้นให้อยากอ่าน พัฒนาการอ่าน สนุกสนานแฝงสาระ ไม่ใช่เวลานานเกินไป ให้ทุกคนมีส่วนร่วม ประหยัดก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ และเป็นกิจกรรมที่มุ่งไปสู่เนื้อหาหนังสือและสื่อการอ่าน และยังคงสอดคล้องกับแนวคิดของกรมวิชาการ(2543) ที่กล่าวถึงลักษณะสำคัญของกิจกรรมส่งเสริมการอ่านไว้ว่า ต้องเข้าใจ ทำให้เกิดความรู้สึกรักอยากอ่านหนังสือ มีแรงจูงใจและเกิดความพยายามที่จะอ่านหนังสือให้แตกฉาน เพื่อจะได้อ่านเรื่องอย่างสนุกสนาน มีการกระตุ้น ทำให้นักเรียนอยากรู้อยากอ่านตามเรื่องราวต่างๆ ที่มีอยู่ในหนังสือ จนเกิดความรู้สึกรักการอ่านเป็นกิจกรรมประจำที่ขาดไม่ได้ การสร้างบรรยากาศการอ่าน จูงใจให้อ่าน และกระตุ้นให้เกิดความคิดกว้างขึ้น ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของสุจิตรา จิรจรัสตระกูล (2552) ได้ศึกษาเรื่อง การสร้างหนังสือการ์ตูนเพื่อส่งเสริมการอ่านและเขียนคำยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการศึกษาพบว่า หนังสือการ์ตูนเพื่อส่งเสริมการอ่านและเขียนคำยากทั้ง 5 เล่ม สามารถส่งเสริมทักษะการอ่าน และเขียนคำยากได้ โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนคำยากของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนมีผลต่างกับเท่ากับร้อยละ 41.73 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ความก้าวหน้าที่กำหนดไว้ร้อยละ 25 และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของ เรณุกานต์ พงศ์พิสุทธิกุล (2552) ได้ดำเนินการศึกษาเรื่องการสร้างหนังสือนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนบ้านปางตอง อำเภอบางขาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 1 ที่มีต่อหนังสือนิทานพื้นบ้าน ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้ 1) ได้หนังสือนิทานพื้นบ้านเสริมทักษะการอ่าน สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 จำนวน 2 เรื่องลักษณะของหนังสือเป็นการบรรยายแบบร้อยแก้ว มีภาพประกอบ ขนาด 17×25 เซนติเมตร มีภาพปกสวยงาม สอดคล้องกับชื่อเรื่อง มีองค์ประกอบของหนังสือคือ ปกหน้า ปกหลัง คำนำ เนื้อเรื่อง กิจกรรมและปกหลัง 2) ผลการประเมินคุณค่าหนังสือนิทานพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน โดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่าในด้านรูปเล่ม ภาษา เนื้อหา ภาพประกอบ คุณค่า และประโยชน์ที่ได้รับจากหนังสือนิทานพื้นบ้านทุกด้านอยู่ในระดับดีมาก 3) ผลการสอบถามความคิดเห็นครูผู้สอนภาษาไทย ที่มีต่อหนังสือนิทานพื้นบ้านพบว่าในด้านรูปเล่ม ภาษา เนื้อหา ภาพประกอบ คุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับของหนังสือนิทานพื้นบ้านทุกด้านอยู่ในระดับดีมาก 4) ผลการสอบถามความคิดเห็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่มีต่อหนังสือนิทานพื้นบ้าน พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก



ข้อเสนอแนะ

จากการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอความคิดเห็นที่อาจเป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้และการศึกษาในโอกาสต่อไปดังนี้

ข้อเสนอแนะด้านการจัดการเรียนรู้

การใช้หนังสือเล่มใหญ่เพื่อพัฒนาการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยงชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านพุย อำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่ ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการอ่านมากขึ้น ซึ่งครูผู้สอนควรมีสื่อการเรียนการสอนและอุปกรณ์เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นอยากมีความใฝ่เรียนรู้ ใฝ่เรียนมากยิ่งขึ้น

การใช้หนังสือเล่มใหญ่เพื่อพัฒนาการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยงชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านพุย อำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่ ครูผู้สอนควรสร้างสื่อการอ่านที่หลากหลาย มีการติดตามและดูแลให้คำปรึกษา ตลอดจนการพัฒนาและปรับปรุงทั้งสื่อและกระบวนการสอนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ให้นักเรียนได้รับการพัฒนาบรรลุมaturity ของหลักสูตรได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านระหว่างการใช้หนังสือเล่มใหญ่เพื่อพัฒนาการอ่านภาษาไทยกับเทคนิควิธีสอนอื่นๆ ว่าจะมีความแตกต่างกันหรือไม่ วิธีการใดจึงจะได้ผลดีที่สุดควรมีการทดลองใช้หนังสือเล่มใหญ่ในระดับชั้นอื่นเพื่อเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการพัฒนาการอ่านของนักเรียน

รายการอ้างอิง

- กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ (2545) เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ
- กัลยากร กัญจา (2545) ผลการใช้ชุดการสอนความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- คณาจารย์สมานมิตร (2547) หลักการสอนภาษาไทยสำหรับเยาวชน. กรุงเทพฯ
- จินตนา ไบกาซุชิ (2542) เทคนิคการเขียนหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ทิสนา แจมมณี (2545) ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พจน์ บุญชูสร (2554) การศึกษาความสามารถด้านการอ่านคำภาษาไทยโดยใช้หนังสือเล่มใหญ่ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ภคภรณ์ เกิดผล (2553) การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านริมใต้ อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ประถมศึกษา)



มานพ ฉนวนศรี (2546) *การเขียนหนังสือ สารคดี บันเทิงคดีสำหรับเด็กและเยาวชน*. กรุงเทพฯ :

ศิลปประภา.

รังสิมันต์ ฉิมรักษ์ (2550) *การเขียนหนังสือส่งเสริมการอ่าน*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

เรณุกานต์ พงศ์พิสุทธิกุล (2552) *การสร้างหนังสือนิทานพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน สำหรับนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 2. การค้นคว้าอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาไทย)*

วิรัชญา อภิญาดา (2551) *พัฒนาการด้านการอ่านของนักเรียนที่เรียนซ้ำโดยใช้หนังสือเล่มใหญ่ในกลุ่มสาระ
การเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตร-มหาบัณฑิต (การศึกษาพิเศษ)
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.*

สุกิต มูลเมือง (2550) *การสร้างหนังสือเล่มใหญ่เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำ :กรณีศึกษานักเรียนที่มี
ความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดสวนดอก อำเภอเมือง
เชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การศึกษาพิเศษ) คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.*

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551) *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน.*

สุจิรา จิรจรัสตระกูล (2552) *การสร้างหนังสือการ์ตูนเพื่อส่งเสริมการอ่านและเขียนคำยากสำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.*

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2551) *รายงานการสำรวจการใช้เวลาว่างของประชาชน.*

(<http://portal.nso.go.th/otherWS-world-context-root/index.jsp>. (5 เมษายน 2556)

อัญชลี ไสยวรรณ (2553) *การจัดกิจกรรมการทำหนังสือเล่มใหญ่(Big Book)*. กรุงเทพฯ.